

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Beslutningsforslaget, der i princippet er en genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 128 fra sidste folketingssamling, går ud på at sikre, at beskatningsniveauet for lejeværdi af egen bolig, formueskat og ejendomsskat ikke stiger som følge af de stigninger i ejendomsværdien, der konstateredes ved 18. almindelige vurdering.

For så vidt angår forslaget om at begrænse lejeværdistigningerne vil jeg gerne gøre opmærksom på, at der i slutningen af 1985 og i foråret 1986 er gennemført en række væsentlige foranstaltninger for at begrænse de stigninger i beskatningen af lejeværdierne, der ville fremkomme som følge af den kraftige udvikling i ejendomspriserne. Efter regeringens opfattelse vil disse regler medføre, at der allerede er sket en væsentlig afdæmpning af stigningerne i lejeværdierne, og regeringen finder følgelig ikke på nuværende tidspunkt anledning til at foreslå nye regler på dette område. I øvrigt skal jeg bemærke, at lejeværdi efter skattereformen er kapitalindkomst, og dette vil for mange personer betyde en væsentlig lavere beskatning end efter de tidligere gældende regler.

Hvad angår formueskatten, har vi lige haft en indgående diskussion her i Folketinget, og det kan ikke være nogen hemmelighed, at det er regeringens ønske, at den bør ophæves eller i hvert fald lempes betydeligt, så snart de økonomiske og politiske muligheder herfor er til stede.

De ejendomsværdier, der er ansat af vurderingsrådene, tjener som basis for beregning af lejeværdien og indgår i formueopgørelsen. Efter vurderingslovens krav sker vurderingen på grundlag af ejendommens salgsværdi eller, som loven udtrykker det, værdien i handel og vandel, og til støtte for denne værdiansættelse udarbejder Statsskattedirektoratets vurderingsafdeling en salgstatistik.

Kun ca. 5 pct. af ejerne har påklaget vurderingsresultaterne ved 18. almindelige vurdering. Jeg finder derfor ikke, at vurderingslovens bestemmelser generelt skal ændres, men jeg er for så vidt enig i det, som fru Aase Olesen sagde før: at det kan være påkrævet at tage en generel diskussion af, hvorvidt

vurderingslovens bestemmelser er tidssvarende.

For så vidt angår ejendomsskatterne, der alene svares til kommunerne, beregnes de på grundlag af de ansatte grundværdier. Hovedprincippet for denne ansættelse er også salgsværdien, men der skal ved ansættelsen af ejendommens grundværdi tillige arbejdes med den fiktion, at arealet er ubebygget. Grundværdiansættelsen er endvidere afhængig af, om ejendommens areal er, som vurderingsloven udtrykker det, i en økonomisk god anvendelse.

Det er klart, at disse særlige momenter har skabt problemer i mange områder, og i stærkt udbyggede områder finder der ikke mange – eller der finder slet ikke – salg sted af ubebyggede grunde, hvorfor grundværdien ikke hviler på et lige så sikkert statistisk grundlag som ejendomsværdien.

En neutralisering af ejendomsskatterne ville kræve en ændring af grundskyldpromillen for 1987. Det er jo efter vedtagelsen af de kommunale budgetter simpelt hen umuligt. Kommunerne har imidlertid for årene 1988-90 selv en mulighed for at fastlægge grundskyldpromillen et sted mellem 6 og 24 og således fastlægge fordelingen mellem indkomstskatte og ejendomsskatte.

Alt i alt kan regeringen under hensyn til den økonomiske situation ikke gå ind for forslaget, men som nævnt forsøger vi hen ad vejen at fjerne de oplagte urimeligheder, og det har det meste af dagens debat i øvrigt drejet sig om.

Lissa Mathiasen (S):

Som jeg sagde under den forrige behandling af B 51 finder vi, at ejendomsvurderingerne er udtryk for stedfundne prisstigninger og dermed – med de foreslåede forbedringer, som vi netop har haft til behandling – er retfærdige også som beskatningsgrundlag.

Dertil kommer, at der er indført begrænsninger i, hvor meget lejeværdien kan stige. Der er indført lavere lejeværdi for pensionister, og man tillader, at pensionister kan indefryse deres skatter som offentlig prioritet. I systemet mener vi at der er taget såvel sociale hensyn som hensyn til, at folk kan nå at tilpasse deres økonomi til beskatningen, og jeg skal derfor med de få bemærkninger afvise forslaget.